

Sygn. akt II AKzw 123/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2018 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Wątroba

Protokolant: Bartłomiej Wiench

przy udziale **Prokuratora Marty Irzyńskiej**

po rozpoznaniu w sprawie **D. B.**

skazanego za przestępstwo 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

zażalenia złożonego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Kow 4259/17

w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w karze

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w

postanawia

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;
2. zwolnić skazanego od wydatków postępowania odwoławczego i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy słusznie oparł swoje rozstrzygnięcie na wnioskach zawartych w opinii o stanie zdrowia osoby pozbawionej wolności z dnia 06.12.2017 r. wydanej w oparciu o bezpośrednie badanie skazanego, w której to jednoznacznie stwierdzono, iż aktualny stan jego zdrowia pozwala skazanemu na odbywanie kary pozbawienia wolności. W ocenie lekarza ambulatorium ZK w M. warunki więziennej służby zdrowia, są wystarczające dla uzyskania dalszej poprawy stanu zdrowia skazanego. W związku z nasiloną chorobą żyłkową nóg skazany został co prawda zakwalifikowany do leczenia operacyjnego, jednakże – jak można wywnioskować z opinii – na jej przeprowadzenie może oczekiwać w zakładzie karnym. W konsekwencji w pełni uzasadnionym jest stwierdzenie, iż jego pobyt w jednostce penitencjarnej nie stanowi zagrożenia dla życia i zdrowia.

Poza faktem, iż wspomniana opinia została sporządzona przez osobę posiadającą stosowną wiedzę medyczną oraz w stopniu wyczerpującym do uzasadnienia postawionych na jej podstawie tez, z jej treści jasno wynika, iż podjęto wszelkie stosowne kroki względem poprawy stanu zdrowia skazanego.

Odnosząc się natomiast do argumentacji zaprezentowanej w zażaleniu należy podkreślić, iż z samego rodzaju dolegliwości na jakie cierpi skazany, w tym ich łącznego występowania u skazanego nie można wyprowadzić prostego wniosku, iż nie jest on w stanie odbywać kary pozbawienia wolności. Skarżący nie wskazał natomiast we wniesionym zażaleniu na żadne nowe okoliczności, które nie byłyby znane Sądowi I instancji. Dodać zarazem trzeba, w kontekście

podniesionej przez niego argumentacji, iż podstawą udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności z uwagi na stan zdrowia nie może być chęć podjęcia leczenia, bądź rehabilitacji w warunkach wolnościowych, skoro może być ono kontynuowane w zakładzie karnym. Odbywanie kary pozbawienia wolności nierozzerwalnie łączy się ograniczeniami, do których należy także brak możliwości swobodnego wyboru lekarza, czy też placówki służby zdrowia. Choć nie można zaprzeczyć, iż dolegliwości, na które cierpi skazany stanowią dla niego uciążliwość w codziennym funkcjonowaniu, a także wywołują subiektywnie odczuwane obawy o odzyskanie pełnej sprawności na przyszłość, tym niemniej nie stanowią okoliczności uniemożliwiających odbywanie orzeczonej kary. Nie ma zarazem podstaw dla kwestionowania profesjonalizmu kadry medycznej zapewniającej opiekę skazanemu.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w części dyspozytywnej

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu;
- zwrócić akta.

Katowice, dnia 13 lutego 2018 roku.